

KOMMISJONSFORORDNING (EF) NR. 2204/2002**2005/EØS/27/38****av 5. desember 2002****om anvendelse av EF-traktatens artikkel 87 og 88 på statsstøtte til sysselsetting(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EF) nr. 994/98 av 7. mai 1998 om anvendelse av artikkel 92 og 93 i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap på visse kategorier horisontal statsstøtte⁽¹⁾, særlig artikkel 1 nr. 1 bokstav a) iv) og bokstav b),

etter offentliggjøring av utkast til forordning⁽²⁾,

etter samråd med Den rådgivende komité for statsstøtte og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EF) nr. 994/98 gir Kommisjonen myndighet til å erklære, i samsvar med traktatens artikkel 87, at støtte til sysselsetting på visse vilkår er forenlig med det felles marked og ikke omfattes av plikten til å gi forhåndsmelding omhandlet i traktatens artikkel 88 nr. 3.
- 2) Forordning (EF) nr. 994/98 gir dessuten Kommisjonen myndighet til å erklære, i samsvar med traktatens artikkel 87, at støtte som er i samsvar med kartet som er godkjent av Kommisjonen for hver medlemsstat for tildeling av regionstøtte, er forenlig med det felles marked og ikke omfattes av plikten til å gi forhåndsmelding omhandlet i traktatens artikkel 88 nr. 3.
- 3) Kommisjonen har i en rekke vedtak anvendt traktatens artikkel 87 og 88 på sysselsettingsstøtte innenfor og utenfor regioner som er gitt støtte, og har dessuten redegjort for sin politikk i retningslinjene for sysselsettingsstøtte⁽³⁾, i kunngjøringen om kontroll av statsstøtte og reduksjon av arbeidskraftkostnader⁽⁴⁾, i retningslinjene for nasjonal regionstøtte⁽⁵⁾ og i kommisjonsforordning (EF) nr. 70/2001 av 12. januar 2001 om anvendelse av EF-traktatens artikkel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellomstore bedrifter⁽⁶⁾. I lys av Kommisjonens erfaring med anvendelsen av disse bestemmelsene bør den, for å sikre et effektivt tilsyn samt for å forenkle saksbehandlingen uten å svekke Kommisjonens kontroll, benytte myndigheten den er gitt i henhold til forordning (EF) nr. 994/98.

- 4) Denne forordning berører ikke medlemsstatenes mulighet til å melde sysselsettingsstøtte. Kommisjonen vil vurdere slike meldinger, særlig i lys av kriteriene fastsatt i denne forordning og i forordning (EF) nr. 70/2001, eller i samsvar med Fellesskapets relevante retningslinjer eller rammebestemmelser. Dette er for tiden tilfellet for sjøtransportsektoren. Retningslinjene for statsstøtte til sysselsetting⁽⁷⁾ opphører å gjelde fra ikrafttredelsesdatoen for denne forordning, og det samme gjør kunngjøringen om kontroll av statsstøtte og reduksjon av arbeidskraftkostnader og kunngjøringen om en rask framgangsmåte for behandling av meldinger om sysselsettingsstøtte⁽⁸⁾. Meldinger som er under behandling når denne forordning trer i kraft, vil bli vurdert i samsvar med dens bestemmelser. Det bør fastsettes overgangsbestemmelser om anvendelsen av denne forordning på sysselsettingsstøtte som gis før den trer i kraft, og uten at plikten til å gi forhåndsmelding omhandlet i traktatens artikkel 88 nr. 3 er overholdt.

- 5) Fremming av sysselsettingen er et vesentlig mål for Fellesskapets og medlemsstatenes økonomiske og sosiale politikk. Fellesskapet har utarbeidet en europeisk sysselsettingsstrategi for å fremme dette målet. Arbeidsløshet er fortsatt et alvorlig problem i visse deler av Fellesskapet, og visse kategorier av arbeidstakere har fremdeles store vanskeligheter med å komme inn på arbeidsmarkedet. Derfor er det berettiget at offentlige myndigheter treffer tiltak for å få foretakene til å øke sysselsettingen, særlig av arbeidstakere fra disse vanskeligstilte kategoriene.

- 6) Denne forordning får anvendelse bare på sysselsettingsfremmende tiltak som oppfyller samtlige vilkår i traktatens artikkel 87 nr. 1 og dermed utgjør statsstøtte. En rekke sysselsettingsfremmende tiltak er ikke statsstøtte i henhold til artikkel 87 nr. 1, fordi de utgjør støtte til enkeltpersoner og ikke begunstiger visse foretak eller visse typer produksjon, eller fordi de ikke påvirker handelen mellom medlemsstater, eller fordi de er generelle sysselsettingsfremmende tiltak som ikke vrir eller truer med å vri konkurransen ved å begunstige visse foretak eller visse typer produksjon. Slike generelle tiltak, som f.eks. kan være en generell nedsettelse av avgifter på arbeidskraft og sosiale kostnader, økte investeringer i allmennutdanning og opplæring, veilednings- og

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 337 av 13.12.2002, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 83/2003 av 20. juni 2003 om endring av EØS-avtalens vedlegg XV (Statsstøtte), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 51 av 9.10.2003, s. 25.

⁽¹⁾ EFT L 142 av 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 88 av 12.4.2002, s. 2.

⁽³⁾ EFT C 334 av 12.12.1995, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT C 1 av 3.1.1997, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT C 74 av 10.3.1998, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT L 10 av 13.1.2001, s. 33.

⁽⁷⁾ EFT C 371 av 23.12.2000, s. 12.

⁽⁸⁾ EFT C 218 av 27.7.1996, s. 4.

- rådgivningstiltak, generell bistand til og opplæring av arbeidsledige og arbeidsrettslige forbedringer, berøres derfor ikke av denne forordning. Dette gjelder også for tiltak som ikke anses å oppfylle alle kriteriene i traktatens artikkel 87 nr. 1 og derfor ikke omfattes av plikten til å gi forhåndsmelding omhandlet i traktatens artikkel 88 nr. 3 i henhold til kommisjonsforordning (EF) nr. 69/2001 av 12. januar 2001 om anvendelse av EF-traktatens artikkel 87 og 88 på bagatellmessig støtte⁽¹⁾.
- 7) På bakgrunn av disse betraktningene bør formålet med og virkningen av støtte som unntas ved denne forordning, være å fremme sysselsettingen i samsvar med den europeiske sysselsettingsstrategien, særlig når det gjelder arbeidstakere fra vanskeligstilte kategorier, uten at det endrer vilkårene for handel i et omfang som strider mot felles interesser. Sysselsettingsstøtte som tildeles et foretak på individuelt grunnlag, kan få betydelig virkning på konkurransen på det aktuelle marked, ettersom den begunstiger dette foretaket i forhold til andre foretak som ikke har mottatt støtte. Når slik støtte tildeles et enkelt foretak, vil den trolig ha bare begrenset virkning på sysselsettingen. Av denne grunn bør individuelle tildelinger av sysselsettingsstøtte fortsatt meldes til Kommissjonen, og denne forordning bør unnta bare støtte som gis etter en støtteordning.
- 8) Denne forordning bør unnta støtte som tildeles etter en ordning som oppfyller alle relevante krav i denne forordning. Med henblikk på å sikre et effektivt tilsyn og en forenklet saksbehandling uten å svekke Kommissjonens kontroll, bør støtteordningene inneholde en uttrykkelig henvisning til denne forordning.
- 9) Statsstøtte i skipsbyggings- og kullgruvesektoren, som det er fastsatt særlige regler for i henholdsvis rådsforordning (EF) nr. 1540/98⁽²⁾ og rådsforordning (EF) nr. 1407/2002⁽³⁾, bør ikke unntas fra meldingsplikten i henhold til denne forordning.
- 10) Denne forordning får anvendelse på transportsektoren. I betraktning av særtrekkene ved konkurransen i denne sektoren er det imidlertid ikke hensiktsmessig å unnta støtte til skaping av arbeidsplasser.
- 11) Kommissjonen har konsekvent inntatt en mindre positiv holdning til støtte rettet mot bestemte sektorer, herunder, men ikke begrenset til, følsomme sektorer med overkapasitet eller i krise. Støtteordninger rettet mot bestemte sektorer bør derfor ikke omfattes av unntaket fra meldingsplikten fastsatt i denne forordning.
- 12) I samsvar med Kommissjonens faste praksis og for bedre å sikre at støtten er forholdsmessig og ikke høyere enn nødvendig, bør grensene for støtte heller uttrykkes som støtteintensitet i forhold til en rekke støtteberettigede kostnader enn som høyeste støttebeløp.
- 13) For å fastslå om støtte er forenlig med det felles marked eller ikke i henhold til denne forordning, er det nødvendig å vurdere støttens intensitet og dermed støttebeløpet uttrykt som tilskuddsekvivalent. Ved beregning av tilskuddsekvivalenten til støtte som utbetales i flere rater, og ved beregning av støtte gitt i form av lån på gunstige vilkår, er det nødvendig å benytte den markedsrente som gjaldt da støtten ble gitt. Med henblikk på en ensartet, åpen og enkel anvendelse av reglene for statsstøtte bør markedsrentesatsene i denne forordning være referansesatsene, forutsatt at eventuelle lån på gunstige vilkår sikres på vanlig måte og ikke innebærer noen unormalt stor risiko. Referansesatsene bør være de som jevnlig fastsettes av Kommissjonen på grunnlag av objektive kriterier og offentliggjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende* og på Internett.
- 14) Tatt i betraktning ulikhetene mellom foretak av forskjellig størrelse, bør det fastsettes andre øvre grenser for intensiteten til støtte til skaping av arbeidsplasser for små og mellomstore bedrifter enn for store foretak. For å fjerne ulikheter som kan føre til konkurransevridning, og for å lette samordningen mellom ulike initiativer i Fellesskapet og på nasjonalt plan som gjelder små og mellomstore bedrifter, samt av hensyn til klarhet i saksbehandlingen og til rettssikkerheten, bør definisjonen av «små og mellomstore bedrifter» brukt i denne forordning være den samme som den i kommisjonsrekommendasjon 96/280/EF av 3. april 1996 om definisjonen av små og mellomstore bedrifter⁽⁴⁾. Den definisjonen er også brukt i forordning (EF) nr. 70/2001.
- 15) På bakgrunn av Kommissjonens erfaring bør de øvre grensene for støtteintensitet fastsettes på et nivå som gir en rimelig balanse mellom målet om i størst mulig grad å begrense konkurransevridning og målet om å fremme sysselsetting. For å oppnå sammenheng bør de øvre grensene harmoniseres med dem som er fastsatt i retningslinjene for nasjonal regionstøtte og i forordning (EF) nr. 70/2001, som gir adgang til å beregne støtte i forhold til de arbeidsplasser som skapes gjennom investeringsprosjekter.

⁽¹⁾ EFT L 10 av 13.1.2001, s. 30.

⁽²⁾ EFT L 202 av 18.7.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 205 av 2.8.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 107 av 30.4.1996, s. 4.

- 16) Arbeidskraftkostnader utgjør en del av de normale driftskostnadene i ethvert foretak. Det er derfor særlig viktig at støtten har en positiv virkning på sysselsettingen, og ikke bare gjør det mulig for foretakene å redusere kostnader som de ellers ville bære selv.
- 17) Uten streng kontroll og strenge begrensninger kan sysselsettingsstøtte få skadevirkninger som opphever den umiddelbare virkningen på skaping av arbeidsplasser. Dersom støtten brukes til å beskytte foretak som er utsatt for konkurranse innenfor Fellesskapet, kan den føre til at tilpasninger som er nødvendige for å sikre konkurranseevnen til Fellesskapets industri, forsinkes. Uten streng kontroll kan slik støtte bli konsentrert i de mest velstående regionene, i strid med målet om økonomisk og sosial utjevning. I det felles marked kan støtte som gis for å redusere arbeidskraftkostnadene, føre til konkurransevridning innenfor Fellesskapet og vridninger i fordelingen av ressurser og flyttbare investeringer, til at arbeidsløshet flyttes fra én stat til en annen, og til utlokalisering.
- 18) Det bør være et vilkår for støtte til skaping av arbeidsplasser at de skapte arbeidsplassene opprettholdes i et visst minste tidsrom. Tidsrommet fastsatt i denne forordning bør ha forrang foran femårsregelen fastsatt i punkt 4.14 i retningslinjene for nasjonal regionstøtte.
- 19) Støtte til opprettholdelse av arbeidsplasser, dvs. økonomisk støtte til et foretak for at det ikke skal si opp arbeidstakere, kan sammenlignes med driftsstøtte. Med forbehold for særlige sektorregler, for eksempel reglene som finnes i sjøtransportsektoren, bør slik støtte godkjennes bare under særlige omstendigheter og for et begrenset tidsrom. Den bør fortsatt meldes til Kommisjonen, og ikke omfattes av unntaket fra meldingsplikten fastsatt i denne forordning. Slik støtte kan godkjennes bare i et begrenset antall tilfeller, blant annet når den, i samsvar med traktatens artikkel 87 nr. 2 bokstav b), har til formål å bøte på skader som skyldes naturkatastrofer eller andre uvanlige hendelser. Et annet tilfelle er støtte som oppfyller vilkårene for driftsstøtte i retningslinjene for nasjonal regionstøtte i regioner som er berettiget til unntak i henhold til traktatens artikkel 87 nr. 3 bokstav a) om økonomisk utvikling i områder der levestandarden er unormalt lav eller der det er alvorlig undersysselsetting, herunder de mest fjernliggende regioner. Et tredje tilfelle er når slik støtte gis i forbindelse med redning og omstrukturering av et kriserammert foretak i samsvar med bestemmelsene i de relevante fellesskapsretningslinjene⁽¹⁾.
- 20) En særlig type støtte er støtte som gis til arbeidsgivere for å omgjøre midlertidige eller tidsbegrensede arbeidsavtaler til ikke-tidsbegrensede arbeidsavtaler. Slike tiltak bør ikke omfattes av unntaket fra meldingsplikten fastsatt i denne forordning, og bør meldes slik at Kommisjonen kan fastslå om de har positiv virkning på sysselsettingen. Det bør særlig sikres at slike tiltak ikke gjør det mulig å gi sysselsettingsstøtte både til å skape arbeidsplassen og til å omgjøre avtalen, på en slik måte at den øvre grensen for støtte til nyinvesteringer og til skaping av arbeidsplasser overskrides.
- 21) Små og mellomstore bedrifter spiller en avgjørende rolle når det gjelder å skape arbeidsplasser. Samtidig kan foretakenes størrelse være et hinder for skaping av nye arbeidsplasser på grunn av risikoen og den administrative byrden i forbindelse med rekruttering av nye arbeidstakere. På samme måte kan skaping av arbeidsplasser bidra til den økonomiske utvikling i Fellesskapets vanskeligstilte områder, og dermed fremme den økonomiske og sosiale utjevning. Foretak i disse regionene lider under de strukturelle ulempene som beliggenheten medfører. Det er derfor hensiktsmessig at små og mellomstore bedrifter, og foretak i støtteberettigede regioner, kan motta støtte til skaping av arbeidsplasser.
- 22) Store foretak i ikke-støtteberettigede regioner har ingen særlige vanskeligheter, og arbeidskraftkostnadene er en del av deres vanlige driftskostnader. Av denne grunn, og for å oppnå best mulig stimulerende virkning av støtte til skaping av arbeidsplasser i SMB-er og i regioner som er berettiget til unntak i henhold til traktatens artikkel 87 nr. 3 bokstav a) og c), bør store foretak i regioner som ikke er berettiget til disse unntakene, ikke være berettiget til støtte til skaping av arbeidsplasser.
- 23) Visse kategorier arbeidstakere har særlig vanskelig for å finne arbeid fordi arbeidsgiverne anser dem for å være mindre produktive, enten fordi de mangler fersk yrkeserfaring (f.eks. unge arbeidstakere, langtidsledige) eller har en varig funksjonshemming. Sysselsettingsstøtte som skal oppmuntre foretak til å ansette slike personer, er berettiget fordi den lavere produktiviteten hos disse arbeidstakerne reduserer de økonomiske fordelene for foretaket, og fordi arbeidstakerne også har nytte av tiltaket og

(1) EFT C 288 av 9.10.1999, s. 2.

- risikerer å bli utestengt fra arbeidsmarkedet dersom ikke arbeidsgiverne tilbys slike stimulerings tiltak. Det er derfor hensiktsmessig å tillate ordninger som omfatter slik støtte uten hensyn til støttemottakerens størrelse eller etableringssted.
- 24) Det bør defineres hvilke arbeidstakerkategorier som skal anses som vanskeligstilte, men det bør være mulig for medlemsstatene å melde støtte med sikte på å fremme rekruttering av andre kategorier de anser som vanskeligstilte, sammen med en begrunnelse.
- 25) For å kunne bli på arbeidsmarkedet kan arbeidstakere med funksjonshemming ha behov for varig støtte, som kommer i tillegg til støtte til rekrutteringen og muligens omfatter støtte til vernet sysselsetting. Ordninger med støtte til slike formål bør unntas fra meldingsplikten forutsatt at det kan påvises at støtten ikke utgjør mer enn det som er nødvendig for å kompensere for den lavere produktiviteten hos disse arbeidstakerne, tilleggskostnadene ved å sysselsette dem, eller kostnadene ved å opprette eller opprettholde vernet sysselsetting. Dette vilkåret skal hindre at foretak som mottar slik støtte, selger til priser under konkurrentenes på markedet der også andre foretak deltar.
- 26) Denne forordning bør ikke hindre at støtte til rekruttering av vanskeligstilte arbeidstakere eller til rekruttering eller sysselsetting av funksjonshemmede arbeidstakere kumuleres med støtte som gis for å redusere arbeidskraftkostnadene, ettersom det i slike tilfeller er berettiget å oppmuntre foretakene til å sysselsette arbeidstakere fra disse kategoriene framfor andre.
- 27) For å sikre at støtten er nødvendig og fungerer som en oppmuntring til sysselsetting, bør støtte til skaping av arbeidsplasser eller rekruttering som støttemottakeren uansett ville ha iverksatt på grunnlag av markedsvilkårene alene, ikke unntas ved denne forordning.
- 28) Denne forordning bør ikke unnta støtte til skaping av arbeidsplasser som er kumulert med annen statsstøtte, herunder støtte gitt av nasjonale, regionale eller lokale myndigheter, eller med fellesskapsstøtte som gjelder de samme støtteberettigede kostnadene eller investeringskostnadene knyttet til de aktuelle arbeidsplassene, når det kumulerte støttebeløpet overstiger de øvre grensene fastsatt i denne forordning eller i fellesskapsreglene for statsstøtte til investeringer, særlig retningslinjene for nasjonal regionstøtte og forordning (EF) nr. 70/2001. Det eneste unntaket fra dette prinsippet bør være støtte til rekruttering av vanskeligstilte arbeidstakere eller til rekruttering eller sysselsetting av funksjonshemmede arbeidstakere.
- 29) Det er hensiktsmessig at høye støttebeløp fortsatt underkastes individuell vurdering av Kommisjonen før de tildeles. Støttebeløp som overstiger et fast beløp over et bestemt tidsrom til ett enkelt foretak eller én enkelt virksomhet, er ikke omfattet av unntaket fastsatt i denne forordning, og er fortsatt underlagt kravene i traktatens artikkel 88 nr. 3.
- 30) Støttetiltak for å fremme sysselsetting og annen støtte med formål knyttet til sysselsetting og arbeidsmarked kan være av en annen art enn tiltakene som unntas ved denne forordning. Slike tiltak bør meldes i samsvar med artikkel 88 nr. 3.
- 31) I lys av Verdens handelsorganisasjons (WTO) avtale om subsidier og utjevningsavgifter bør denne forordning ikke unnta eksportstøtte eller støtte som begunstiger innenlandske framfor importerte produkter. Slik støtte ville være uforenlig med Fellesskapets internasjonale forpliktelser etter nevnte avtale, og bør derfor ikke unntas fra meldingsplikten, og heller ikke godkjennes dersom den meldes.
- 32) For å sikre åpenhet og effektiv kontroll i samsvar med artikkel 3 i forordning (EF) nr. 994/98, bør det opprettes et standard skjema som medlemsstatene kan bruke for å gi Kommisjonen opplysninger i sammendrags form når en støtteordning iverksettes i henhold til denne forordning, med henblikk på offentliggjøring i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*. Av samme grunn bør det fastsettes regler for hva slags registre medlemsstatene bør føre over støtte som er unntatt etter denne forordning. Kommisjonen bør selv fastsette presise krav når det gjelder årsrapportene som medlemsstatene skal framlegge for Kommisjonen. For å lette den administrative behandlingen og fordi den nødvendige teknologi nå er allment tilgjengelig, bør sammendraget av opplysninger og årsrapporten framlegges i elektronisk form.
- 33) På bakgrunn av Kommisjonens erfaring, og særlig tatt i betraktning behovet for stadig å revidere politikken på statsstøtteområdet, er det hensiktsmessig å begrense gyldighetstiden for denne forordning. I samsvar med artikkel 4 nr. 2 i forordning (EF) nr. 994/98 må det fastsettes overgangsordninger slik at støtteordninger som allerede er unntatt etter denne forordning, fortsatt er unntatt i seks måneder etter at dens gyldighetstid er utløpt —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

*Artikkel 1***Virkeområde**

1. Denne forordning får anvendelse på ordninger som utgjør statsstøtte i henhold til traktatens artikkel 87 nr. 1 og der det gis støtte til skaping av arbeidsplasser, til rekruttering av vanskeligstilte og funksjonshemmede arbeidstakere eller til å dekke tilleggskostnadene ved å sysselsette funksjonshemmede arbeidstakere.

2. Denne forordning får anvendelse på støtte i alle sektorer, herunder virksomhet knyttet til produksjon, bearbeiding og markedsføring av produkter oppført i vedlegg I til traktaten.

Den får ikke anvendelse på støtte i kull- eller skipsbyggingssektoren, og heller ikke på støtte til skaping av arbeidsplasser i henhold til artikkel 4 som gis i transportsektoren. Slik støtte skal fortsatt meldes på forhånd til Kommisjonen i samsvar med traktatens artikkel 88 nr. 3.

3. Denne forordning får ikke anvendelse på

- a) støtte til virksomhet i forbindelse med eksport, det vil si støtte som er direkte knyttet til eksportvolum, opprettelse og drift av distribusjonsnett eller andre løpende utgifter knyttet til eksportvirksomhet,
- b) støtte som forutsetter at det brukes innenlandske framfor importerte produkter.

*Artikkel 2***Definisjoner**

I denne forordning menes med

- a) «støtte», ethvert tiltak som oppfyller samtlige kriterier fastsatt i traktatens artikkel 87 nr. 1,
- b) «små og mellomstore bedrifter», foretak som definert i vedlegg I til forordning (EF) nr. 70/2001,
- c) «brutto støtteintensitet», støttebeløpet uttrykt i prosent av de relevante kostnader. Alle tall som benyttes, skal angi beløpene før eventuell direkte beskatning. Når støtten ikke gis som tilskudd, skal beløpet være støttens tilskuddsekvi- valent. Støtte som utbetales i flere rater, skal diskonteres til sin verdi på det tidspunktet støtten ble gitt. Rentesatsen som benyttes ved diskontering og ved beregning av støttebeløpet ved lån på gunstige vilkår, skal være den referansesatsen som gjaldt på det tidspunktet lånet ble gitt,
- d) «netto støtteintensitet», støttebeløpet etter skatt uttrykt i prosent av de relevante kostnader,
- e) «antall ansatte», antall arbeidsenheter per år (årsverk), dvs. antall lønnsstakere som arbeider heltid i et helt år, idet deltidsarbeid og sesongarbeid regnes i deler av en enhet,

f) «vanskeligstilt arbeidstaker», enhver person som tilhører en kategori som har vanskelig for å komme inn på arbeidsmarkedet uten støtte, dvs. en person som oppfyller minst ett av følgende kriterier:

- i) personer som er under 25 år eller som har fullført hel- tidsutdanning i løpet av de siste to år og som ennå ikke har hatt fast, lønnet arbeid,
 - ii) vandrearbeidere som flytter eller har flyttet innenfor Fellesskapet eller som bosetter seg i Fellesskapet for å finne sysselsetting,
 - iii) personer som tilhører en etnisk minoritet i en medlems- stat og som trenger å videreutvikle sine språkkunnska- per, sin yrkesopplæring eller yrkeserfaring for å bedre utsiktene til å finne stabil sysselsetting,
 - iv) personer som ønsker å komme inn på eller tilbake til arbeidsmarkedet og som ikke har hatt arbeid eller vært under utdanning i minst to år, og særlig personer som oppgav arbeidet på grunn av problemer med å forene yrkesaktivt liv og familieliv,
 - v) voksne som lever alene med ansvar for ett eller flere barn,
 - vi) personer uten fullført videregående eller tilsvarende utdanning som er uten arbeid eller i ferd med å miste sitt arbeid,
 - vii) personer over 50 år som er uten arbeid eller i ferd med å miste sitt arbeid,
 - viii) langtidsledige, dvs. personer som har vært uten arbeid i 12 av de foregående 16 månedene, eller 6 av de foregående 8 månedene for personer under 25 år,
 - ix) personer som etter nasjonal lovgivning regnes som eller har vært regnet som stoffmisbrukere,
 - x) personer som ennå ikke har fått fast, lønnet arbeid etter påbegynt soning av fengselsstraff eller annet straffetil- tak,
 - xi) kvinner i geografiske områder på NUTS II-nivå der den gjennomsnittlige arbeidsløsheten har ligget på over 100 % av gjennomsnittet i Fellesskapet i minst to kalenderår og arbeidsløsheten for kvinner har ligget på over 150 % av arbeidsløsheten for menn i det aktuelle området i minst to av de tre siste kalenderårene,
- g) «funksjonshemmet arbeidstaker», enhver person som enten
- i) regnes som funksjonshemmet etter nasjonal lov- givning, eller
 - ii) lider av en anerkjent alvorlig fysisk, mental eller psykisk funksjonshemming,

- h) «vernet sysselsetting», sysselsetting i en virksomhet der minst 50 % av arbeidstakerne er funksjonshemmede arbeidstakere som ikke er i stand til å finne arbeid på det åpne arbeidsmarkedet,
- i) «arbeidskraftkostnader», følgende poster, som faktisk betales av mottakeren av statsstøtten i tilknytning til den aktuelle sysselsettingen:
- i) bruttolønn, dvs. før skatt, og
 - ii) lovfestede trygde- og pensjonspremier,
- j) en arbeidsplass er «knyttet til gjennomføringen av et investeringsprosjekt» dersom den angår den virksomhet investeringen gjelder og skapes innen tre år etter at investeringen er fullført. Innenfor dette tidsrommet er også arbeidsplasser som skapes som følge av den økte kapasitetsutnyttning som investeringen medfører, knyttet til investeringen.
- k) «investering i materielle aktiva», investering i faste materielle anleggsmidler ved opprettelse av et nytt foretak, utvidelse av et eksisterende foretak eller igangsetting av virksomhet som innebærer en grunnleggende endring i et eksisterende foretaks produkt eller produksjonsprosess (særlig gjennom rasjonalisering, diversifisering eller modernisering). En investering i anleggsmidler i form av overtakelse av et foretak som er nedlagt eller som ville blitt nedlagt dersom det ikke var blitt overtatt, skal også anses som en investering i materielle aktiva,
- l) «investering i immaterielle aktiva», investering i overføring av teknologi ved erverv av patentrettigheter, lisenser, know-how eller ikke-patentert teknisk viten.

Artikkel 3

Vilkår for unntak

1. Med forbehold for artikkel 9 er støtteordninger som oppfyller alle vilkårene i denne forordning, forenlig med det felles marked i henhold til traktatens artikkel 87 nr. 3 og unntatt fra plikten til å gi forhåndsmelding omhandlet i traktatens artikkel 88 nr. 3, forutsatt at
 - a) enhver støtte som kan gis etter støtteordningen, oppfyller alle vilkår i denne forordning,
 - b) ordningen inneholder en uttrykkelig henvisning til denne forordning ved angivelse av tittel og henvisning til kunngjøringen i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.
2. Støtte som gis etter ordningene omhandlet i nr. 1, er forenlig med det felles marked i henhold til traktatens artikkel 87 nr. 3 og unntatt fra plikten til å gi forhåndsmelding omhandlet i traktatens artikkel 88 nr. 3, forutsatt at den oppfyller alle vilkår i denne forordning.

Artikkel 4

Skaping av arbeidsplasser

1. Støtteordninger med sikte på skaping av arbeidsplasser og enhver støtte som kan gis etter en slik ordning, skal oppfylle vilkårene i nr. 2, 3 og 4.
 2. Når arbeidsplassene skapes i områder eller sektorer som ikke kvalifiserer til regionstøtte i henhold til artikkel 87 nr. 3 bokstav a) og c) på det tidspunktet støtten blir gitt, skal brutto støtteintensitet ikke overstige
 - a) 15 % for små bedrifter,
 - b) 7,5 % for mellomstore bedrifter.
 3. Når arbeidsplassene skapes i områder eller sektorer som kvalifiserer til regionstøtte i henhold til traktatens artikkel 87 nr. 3 bokstav a) og c) på det tidspunktet støtten blir gitt, skal netto støtteintensitet ikke overstige den tilsvarende øvre grensen for regional investeringsstøtte fastsatt på kartet som Kommissjonen har godkjent for hver medlemsstat og som gjelder på det tidspunktet støtten blir gitt; i denne forbindelse skal det blant annet tas hensyn til rammebestemmelsene som gjelder for flere sektorer om regionstøtte til store investeringsprosjekter⁽¹⁾.
- For små og mellomstore bedrifter skal, med mindre noe annet er fastsatt på kartet for slike foretak, denne øvre grensen forhøyes med
- a) 10 prosentpoeng brutto i regioner som omfattes av artikkel 87 nr. 3 bokstav c), forutsatt at den samlede netto støtteintensiteten ikke overstiger 30 %, eller
 - b) 15 prosentpoeng brutto i regioner som omfattes av artikkel 87 nr. 3 bokstav a), forutsatt at den samlede netto støtteintensiteten ikke overstiger 75 %.

De høyere øvre grensene for regionstøtte kommer til anvendelse bare dersom mottakerens bidrag til finansieringen er på minst 25 % og sysselsettingen opprettholdes i den støtteberettigede regionen.

Når arbeidsplassene skapes innen produksjon, bearbeiding og markedsføring av produkter oppført i vedlegg I til traktaten, i områder som anses som vanskeligstilte områder i henhold til rådsforordning (EF) nr. 1257/1999⁽²⁾, får disse høyere øvre grensene eller eventuelt de høyere øvre grensene for støtte i nevnte forordning anvendelse.

4. De øvre grensene fastsatt i nr. 2 og 3 får anvendelse på støtteintensitet beregnet i prosent av arbeidskraftkostnadene for de skapte arbeidsplassene i en toårsperiode på følgende vilkår:
 - a) de skapte arbeidsplassene skal føre til en nettoøkning i antall arbeidstakere, både i den aktuelle virksomheten og i det aktuelle foretaket, i forhold til gjennomsnittet for de seneste 12 månedene,

⁽¹⁾ EFT C 70 av 19.3.2002, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 160 av 26.6.1999, s. 80.

- b) de skapte arbeidsplassene skal opprettholdes i minst tre år, eller i to år dersom det dreier seg om SMB-er, og
- c) de nye arbeidstakerne som sysselsettes som følge av de skapte arbeidsplassene, skal aldri ha hatt arbeid før, eller ha mistet eller være i ferd med å miste sitt tidligere arbeid.

5. Når det gis støtte til skaping av arbeidsplasser etter en ordning som er unntatt i henhold til denne artikkel, kan det gis tilleggsstøtte dersom det rekrutteres en vanskeligstilt eller funksjonshemmet arbeidstaker i samsvar med vilkårene i artikkel 5 eller 6.

Artikkel 5

Rekruttering av vanskeligstilte og funksjonshemmede arbeidstakere

1. Støtteordninger for rekruttering i alle typer foretak av vanskeligstilte eller funksjonshemmede arbeidstakere, og støtte som kan gis etter slike ordninger, skal oppfylle vilkårene i nr. 2 og 3.
2. Bruttointensiteten for all støtte knyttet til sysselsettingen av vanskeligstilte eller funksjonshemmede arbeidstakere, uttrykt i prosent av arbeidskraftkostnadene i en ettårsperiode etter ansettelsen, skal ikke overstige 50 % for vanskeligstilte arbeidstakere og 60 % for funksjonshemmede arbeidstakere.
3. Følgende vilkår skal gjelde:
 - a) Når rekrutteringen ikke fører til en nettoøkning i antall arbeidstakere i den aktuelle virksomheten, skal stillingen eller stillingene ha blitt ledige som følge av frivillig avgang, pensjonering på grunn av alder, frivillig reduksjon av arbeidstiden eller lovlig oppsigelse på grunn av forsømmelse, og ikke som følge av arbeidsmangel.
 - b) Bortsett fra ved lovlig oppsigelse på grunn av forsømmelse, skal arbeidstakeren eller arbeidstakerne ha rett til sammenhengende sysselsetting i minst 12 måneder.

Artikkel 6

Tilleggs kostnader ved sysselsetting av funksjonshemmede arbeidstakere

1. Støtteordninger med sikte på sysselsetting av funksjonshemmede arbeidstakere, og enhver støtte som kan gis etter en slik ordning, skal oppfylle vilkårene i nr. 2 og 3.
2. Støtten skal, sammen med eventuell støtte gitt etter artikkel 5, ikke overstige det nivå som er nødvendig for å kompensere for redusert produktivitet som skyldes arbeidstakerens eller arbeidstakernes funksjonshemninger, og for følgende kostnader:
 - a) kostnader ved å tilpasse lokalene,

- b) kostnader for den tiden ansatte bruker utelukkende på å bistå den eller de funksjonshemmede arbeidstakerne,
- c) kostnader ved å tilpasse eller anskaffe utstyr som de kan bruke,

som kommer i tillegg til de kostnadene støttemottakeren ville ha pådratt seg dersom det var blitt sysselsatt ikke-funksjonshemmede arbeidstakere for det tidsrommet den eller de funksjonshemmede arbeidstakerne faktisk er sysselsatt.

Når støttemottakeren sørger for vernet sysselsetting, kan støtten i tillegg dekke, men ikke overstige, kostnadene ved bygging, installering eller utvidelse av den aktuelle virksomheten, og eventuelle administrasjons- eller transportkostnader som kan tilskrives sysselsettingen av funksjonshemmede arbeidstakere.

3. I støtteordninger som unntas etter denne artikkel, skal det fastsettes som vilkår for å gi støtte at mottakeren fører registre som gjør det mulig å kontrollere at støtten som gis, oppfyller bestemmelsene i denne artikkel og i artikkel 8 nr. 4.

Artikkel 7

Behovet for støtte

1. Støtte skal unntas etter artikkel 4 i denne forordning bare dersom medlemsstaten før de aktuelle arbeidsplassene skapes, enten:
 - a) har mottatt en søknad om støtte fra støttemottakeren, eller
 - b) har vedtatt lovbestemmelser som gir rett til støtte på grunnlag av objektive kriterier uten ytterligere skjønnsmessig vurdering fra medlemsstatens side.
2. I tilfeller der
 - a) de skapte arbeidsplassene er knyttet til gjennomføringen av et prosjekt for investering i materielle eller immaterielle aktiva, og
 - b) arbeidsplassene skapes innen tre år etter at investeringen er gjennomført,

skal støtten unntas etter artikkel 4 bare dersom søknaden nevnt i nr. 1 bokstav a) er inngitt, eller lovbestemmelsene nevnt i nr. 1 bokstav b) er vedtatt, før arbeidet på prosjektet iverksettes.

Artikkel 8

Kumulering

1. De øvre grensene for støtte fastsatt i artikkel 4, 5 og 6 får anvendelse uansett om støtten til sysselsetting eller rekruttering finansieres utelukkende med statsmidler eller finansieres delvis med fellesskapsmidler.

2. Støtte som er unntatt etter artikkel 4 i denne forordning, skal ikke kumuleres med annen statsstøtte i henhold til traktatens artikkel 87 nr. 1, eller med annen fellesskapsfinansiering som gjelder de samme arbeidskraftkostnadene, dersom slik kumulering ville føre til at støtteintensiteten overstiger det som er fastsatt i denne forordning.

3. Støtte etter ordninger unntatt ved artikkel 4 i denne forordning skal ikke kumuleres

- a) med noen annen statsstøtte i henhold til traktatens artikkel 87 nr. 1, eller med annen fellesskapsfinansiering som gjelder kostnader ved investeringer som de skapte arbeidsplassene er knyttet til, og som ennå ikke er fullført på tidspunktet da disse arbeidsplassene ble skapt, eller som ble fullført i løpet av de tre siste årene før de ble skapt, eller
- b) med noen slik støtte eller finansiering som gjelder de samme arbeidskraftkostnadene eller andre arbeidsplasser knyttet til den samme investeringen,

dersom slik kumulering ville føre til en støtteintensitet som overstiger den relevante øvre grensen for regional investeringsstøtte fastsatt i retningslinjene for nasjonal regionstøtte og på kartet Kommisjonen har godkjent for hver medlemsstat, eller den øvre grensen fastsatt i forordning (EF) nr. 70/2001. Dersom den relevante øvre grensen er blitt tilpasset i et særlig tilfelle, særlig ved anvendelse av regler for statsstøtte som gjelder for en bestemt sektor, eller ved regler som får anvendelse på store investeringsprosjekter, slik som rammebestemmelsene for flere sektorer ved regionstøtte til store investeringsprosjekter, får den tilpassede øvre grensen anvendelse med hensyn til dette nummer.

4. Som unntak fra nr. 2 og 3 kan støtte etter ordninger som er unntatt i henhold til artikkel 5 og 6 i denne forordning, kumuleres med annen statsstøtte i henhold til traktatens artikkel 87 nr. 1 eller med annen fellesskapsfinansiering som gjelder de samme kostnader, herunder støtte etter ordninger unntatt ved artikkel 4 i denne forordning som er i samsvar med nr. 2 og 3, forutsatt at slik kumulering ikke fører til en brutto støtteintensitet som overstiger 100 % av arbeidskraftkostnadene i et gitt tidsrom mens arbeidstakeren eller arbeidstakerne er sysselsatt.

Første ledd berører ikke eventuelle nedre grenser for støtteintensitet fastsatt i henhold til Fellesskapets rammebestemmelser om statsstøtte til forskning og utvikling⁽¹⁾.

Artikkel 9

Støtte som skal meldes på forhånd til Kommisjonen

1. Støtteordninger rettet mot bestemte sektorer skal ikke unntas fra melding ved denne forordning, og skal fortsatt omfattes av plikten til å gi forhåndsmelding omhandlet i traktatens artikkel 88 nr. 3.

2. Denne forordning skal ikke unnta fra meldingsplikten støtte som gis til ett enkelt foretak eller én enkelt virksomhet og som overstiger et brutto støttebeløp på 15 millioner euro over en treårsperiode. Kommisjonen skal vurdere slik støtte, dersom den er gitt etter en ordning som ellers ville ha vært unntatt etter denne forordning, utelukkende på grunnlag av kriteriene i denne forordning.

3. Denne forordning berører ikke en medlemsstats plikt til å melde individuell støtte i samsvar med andre bestemmelser om statsstøtte, særlig forpliktelsen til å melde eller underrette Kommisjonen om støtte til et foretak som mottar støtte til omstrukturering i henhold til Fellesskapets retningslinjer for statsstøtte til redning og omstrukturering av kriserammede foretak, og forpliktelsen til å melde regionstøtte til store investeringsprosjekter i samsvar med de aktuelle rammebestemmelser som gjelder for flere sektorer.

4. Støtteordninger for å fremme rekruttering av kategorier av arbeidstakere som ikke er vanskeligstilte i henhold til artikkel 2 bokstav f), skal fortsatt omfattes av plikten til å gi forhåndsmelding omhandlet i traktatens artikkel 88 nr. 3, med mindre de er unntatt etter artikkel 4. Når støtten meldes, skal medlemsstatene begrunne overfor Kommisjonen hvorfor de berørte arbeidstakerne er vanskeligstilte. I denne forbindelse får artikkel 5 anvendelse.

5. Støtte til opprettholdelse av arbeidsplasser, dvs. økonomisk støtte til et foretak for at det skal beholde arbeidstakere som ellers ville blitt oppsagt, skal fortsatt omfattes av plikten til å gi forhåndsmelding omhandlet i traktatens artikkel 88 nr. 3. Med forbehold for eventuelle regler som gjelder for bestemte sektorer, kan slik støtte godkjennes av Kommisjonen bare dersom den, i samsvar med traktatens artikkel 87 nr. 2 bokstav b), har til formål å bøte på skader som skyldes naturkatastrofer eller uvanlige hendelser, eller oppfyller vilkårene for driftsstøtte i retningslinjene for nasjonal regionstøtte i regioner som er berettiget til unntak i henhold til traktatens artikkel 87 nr. 3 bokstav a) om økonomisk utvikling i områder der levestandarden er unormalt lav eller der det er alvorlig undersysselsetting.

6. Støtte til omgjøring av midlertidige eller tidsbegrensede arbeidsavtaler til ikke-tidsbegrensede arbeidsavtaler skal fortsatt omfattes av plikten til å gi forhåndsmelding omhandlet i traktatens artikkel 88 nr. 3.

7. Ordninger for støtte til stillingsdeling, støtte til yrkesaktive foreldre samt lignende tiltak som fremmer sysselsettingen, men ikke fører til en nettoøkning i antall arbeidsplasser, til rekruttering av vanskeligstilte arbeidstakere eller til rekruttering eller sysselsetting av funksjonshemmede arbeidstakere, skal fortsatt omfattes av plikten til å gi forhåndsmelding omhandlet i traktatens artikkel 88 nr. 3, og skal vurderes av Kommisjonen i samsvar med artikkel 87.

⁽¹⁾ EFT C 45 av 17.2.1996, s. 5.

8. Andre støttetiltak med formål knyttet til sysselsetting og arbeidsmarkeder, som tiltak for å oppmuntre til førtidspensjonering, skal også fortsatt omfattes av plikten til å gi forhåndsmelding omhandlet i traktatens artikkel 88 nr. 3, og skal vurderes av Kommisjonen i samsvar med artikkel 87.

9. Individuell sysselsettingsstøtte som gis uavhengig av støtteordninger, skal fortsatt omfattes av plikten til å gi forhåndsmelding nevnt i traktatens artikkel 88 nr. 3. Slik støtte vil bli vurdert i lys av denne forordning og kan godkjennes av Kommisjonen bare dersom den er forenlig med eventuelle særlige regler som er fastsatt for støttemottakerens virksomhetssektor, og det kan påvises at støttens virkning på sysselsettingen er større enn dens virkning på konkurransen i vedkommende marked.

Artikkel 10

Åpenhet og kontroll

1. Ved gjennomføring av en støtteordning som er unntatt ved denne forordning, skal medlemsstatene innen 20 virkedager oversende Kommisjonen et sammendrag av opplysningene om støtteordningen i den form som er fastsatt i vedlegg I, med sikte på offentliggjøring i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*. Sammendraget skal framlegges i elektronisk form.

2. Medlemsstatene skal føre detaljerte registre over de støtteordninger som er unntatt ved denne forordning og over individuell støtte som gis etter disse ordningene. Slike registre skal inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å fastslå om vilkårene for unntak fastsatt i denne forordning er oppfylt, herunder opplysninger om status for foretak som er støtteberettiget i kraft av sin status som SMB. Medlemsstatene skal oppbevare et register for en støtteordning i ti år fra den dato da det sist ble gitt individuell støtte etter ordningen. På skriftlig anmodning fra Kommisjonen skal den berørte medlemsstat innen 20 virkedager eller en lengre frist som fastsatt i

anmodningen, oversende alle opplysninger som Kommisjonen finner nødvendige for å kunne vurdere om vilkårene i denne forordning er oppfylt.

3. Medlemsstatene skal utarbeide en rapport om anvendelsen av denne forordning for hele eller deler av hvert kalenderår som forordningen anvendes, i den form som er fastsatt i vedlegg II, i elektronisk form. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen denne rapporten innen tre måneder etter utløpet av den perioden rapporten omhandler.

Artikkel 11

Ikrafttredelse, gyldighetstid og overgangsordninger

1. Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Den får anvendelse til 31. desember 2006.

2. Meldinger som er under behandling når denne forordning trer i kraft, skal vurderes i samsvar med dens bestemmelser.

Støtteordninger som gjennomføres før ikrafttredelsesdatoen for denne forordning og støtte som er gitt etter disse ordningene uten Kommisjonens godkjenning og uten at plikten til å gi forhåndsmelding omhandlet i traktatens artikkel 88 nr. 3 er overholdt, skal anses som forenlige med det felles marked i henhold til traktatens artikkel 87 nr. 3, og skal unntas ved denne forordning dersom de oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav a) og artikkel 3 nr. 2. Støtte som ikke oppfyller disse vilkårene, skal vurderes av Kommisjonen i samsvar med de relevante rammebestemmelser, retningslinjer, meldinger og kunngjøringer.

3. Ved utløpet av denne forordnings gyldighetstid skal støtteordninger som er unntatt ved denne forordning, fortsatt være unntatt i en tilpasningsperiode på seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 5. desember 2002.

For Kommisjonen

Mario MONTI

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG I

Opplysninger oversendt av medlemsstatene om statsstøtte gitt i samsvar med forordning (EF) nr. 2204/2002 om anvendelse av EF-traktatens artikkel 87 og 88 på statsstøtte til sysselsetting

(framlegges i elektronisk form med e-post til stateaidgreffe@cec.eu.int)

Støtte nr:

Merknad: Nummeret vil bli satt inn av Generaldirektoratet for konkurranse.

Medlemsstat:**Region:**

Merknad: Angi regionens navn dersom støtten gis av en regional eller lokal myndighet.

Støtteordningens navn:

Merknad: Angi navnet på støtteordningen.

Rettslig grunnlag:

Merknad: Angi nøyaktig henvisning til nasjonalt rettslig grunnlag for støtten og en henvisning til kunngjøringen.

Beregnete årlige utgifter i henhold til ordningen:

Merknader: Beløp oppgis i euro eller eventuelt i nasjonal valuta. Oppgi den eller de samlede årlige budsjettbevilgninger eller et overslag over tapte skatteinntekter per år for alle former for støtte som inngår i ordningen.

For garantier oppgis de (høyeste) garanterte lånebeløpene.

Høyeste støtteintensitet for

- Artikkel 4: Skaping av arbeidsplasser
- Artikkel 5: Rekruttering av vanskeligstilte og funksjonshemmede arbeidstakere
- Artikkel 6: Tilleggskostnader ved sysselsetting av funksjonshemmede arbeidstakere

Merknad: Angi høyeste støtteintensitet for støtte etter henholdsvis forordningens artikkel 4, 5 og 6.

Iverksettingsdato:

Merknad: Angi fra hvilken dato det kan gis støtte i henhold til ordningen.

Ordningens varighet:

Merknad: Angi til hvilken dato (år og måned) det kan gis støtte i henhold til ordningen.

Støttens formål:

- Artikkel 4: Skaping av arbeidsplasser
- Artikkel 5: Rekruttering av vanskeligstilte og funksjonshemmede arbeidstakere
- Artikkel 6: Sysselsetting av funksjonshemmede arbeidstakere

Merknad: Tiltakets hovedformål bør oppgis ut fra disse tre valgmulighetene. I dette feltet er det også mulig å angi andre (sekundære) formål med ordningen.

Berørte økonomiske sektorer

- alle sektorer i Det europeiske fellesskap⁽¹⁾
- alle produksjonssektorer⁽¹⁾
- alle tjenester⁽¹⁾
- andre (angis nærmere)

Merknader: Kryss av i listen der det er relevant. Støtteordninger rettet mot bestemte sektorer omfattes ikke av unntaket fra meldingsplikten fastsatt i denne forordning.

Navn og adresse til den myndighet som gir støtten:

Merknad: Oppgi telefonnummer og om mulig e-postadresse.

⁽¹⁾ Unntatt skipsbyggingssektoren og andre sektorer som omfattes av særlige regler i forordningene og direktivene som gjelder all statsstøtte innenfor vedkommende sektor.

Andre opplysninger:

Merknader: Dersom støtteordningen er samfinansiert med fellesskapsmidler, skal følgende setning tilføyes:

«Støtteordningen er samfinansiert i henhold til [henvisning].»

Dersom ordningen varer ut over denne forordnings gyldighetstid, skal følgende setning tilføyes:

«Unntaksforordningen utløper 31. desember 2006, etterfulgt av en overgangstid på seks måneder.»

VEDLEGG II

Utforming av rapporten som jevnlig skal oversendes Kommisjonen**Utforming av den årlige rapporten om støtteordninger unntatt etter en forordning om gruppeunntak vedtatt i henhold til artikkel 1 i forordning (EF) nr. 994/98**

Medlemsstatene skal bruke utformingen nedenfor ved de rapporter de er pålagt å framlegge for Kommisjonen i henhold til forordninger om gruppeunntak vedtatt på grunnlag av rådsforordning (EF) nr. 994/98.

Rapportene bør framlegges i elektronisk form til:

stateaidgreffe@cec.eu.int

Opplysninger som kreves for alle støtteordninger unntatt ved en forordning om gruppeunntak vedtatt i henhold til artikkel 1 i forordning (EF) nr. 994/98

1. Støtteordningens navn og nummer
2. Unntaksforordning fra Kommisjonen som får anvendelse
3. Utgifter

Det skal oppgis separate tall for alle støtteformer som inngår i ordningen (f.eks. tilskudd, lån på gunstige vilkår osv.). Beløpene skal oppgis i euro eller eventuelt i nasjonal valuta. Ved skatteutgifter må årlige tapte skatteinntekter rapporteres. Dersom det ikke foreligger nøyaktige tall, kan det oppgis et overslag over slike inntektstap.

Utgiftene skal føres på følgende måte:

For det rapportår som skal revideres, skal følgende oppgis separat for alle støtteformer som inngår i støtteordningen (f.eks. tilskudd, lån på gunstige vilkår, garantier osv.):

- 3.1. Bevilgede beløp, (antatte) tapte skatteinntekter eller andre inntektstap, opplysninger om garantier osv. for nye støtteprosjekter. Ved garantiordninger bør det samlede beløpet som de nye bevilgede garantiene utgjør, oppgis.
- 3.2. Faktiske utbetalinger, (antatte) tapte skatteinntekter eller andre inntektstap, opplysninger om garantier osv. for nye og løpende prosjekter. Ved garantiordninger bør følgende oppgis: det samlede beløp for utestående garantier, avgiftsinntekter, inndrevne beløp, utbetalte godtgjøringer, ordningens driftsresultat for vedkommende år.
- 3.3. Antall nye vedtak om tildeling av støtte.
- 3.4. Overslag over det samlede antall arbeidsplasser som er blitt skapt eller vanskeligstilte eller funksjonshemmede arbeidstakere som er blitt rekruttert eller sysselsatt som følge av nye prosjekter (eventuelt). Støtte til rekruttering av vanskeligstilte arbeidstakere bør fordeles etter kategoriene nevnt i artikkel 2 bokstav f).
- 3.5.
- 3.6. Regional fordeling av beløpene i nr. 3.1, etter regioner definert på NUTS⁽¹⁾-nivå 2 eller lavere, eller etter regioner i henhold til artikkel 87 nr. 3 bokstav a), regioner i henhold til artikkel 87 nr. 3 bokstav c) og ikke-støtteberettigede regioner.
- 3.7. Sektorvis fordeling av beløpene i nr. 3.1 etter støttemottakernes virksomhetssektor (ved flere sektorer angis hver enkelt sektors andel):
 - kullgruvedrift
 - produksjonssektorer, herunder:
 - jern- og stålindustri
 - skipsbygging
 - syntetiske fibrer
 - bilindustri
 - andre produksjonssektorer
 - tjenester, herunder:
 - transporttjenester
 - finansielle tjenester
 - andre tjenester
 - andre sektorer (angis nærmere)
4. Andre opplysninger og merknader

⁽¹⁾ NUTS er nomenklaturen for regionale statistikkenheter i Det europeiske fellesskap.